

“मीठे बच्चे- तिमी सारा दुनियाँका सच्चा-सच्चा मित्र हौ, तिमी कसैसँग पनि शत्रुता हुनु हुँदैन।”

प्रश्न:- तिमी रूहानी सेना हौ, तिमीलाई बाबाको कुनचाहिँ डाइरेक्शन मिलेको छ, जसलाई व्यवहारमा ल्याउनु छ?

उत्तर:- तिमीलाई डाइरेक्शन छ- ब्याज सधैं लगाइराख। कसैले सोध्छन्- यो के हो? तपाईं को हुनुहुन्छ? उनलाई भन- हामी हौं सारा दुनियाँमा कामको आगोलाई निभाउने दमकल। यतिबेला सारा दुनियाँमा काम अग्नि लागेको छ। हामीले सबैलाई सन्देश दिन्छौं- अहिले पवित्र बनेर देवी गुण धारण गरियो भने बेडा पार हुन्छ।

ओम् शान्ति। प्यारा रूहानी बच्चाहरू सहज यादमा बसेका छौ। कसै-कसैलाई कठिन लाग्छ। धेरै अलमलमा पर्छन्- हामी टाइट अथवा स्ट्रिक्ट भएर बस्नु पर्ने हो कि भनेर। बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो कुनै कुरा छैन, जसरी बसे पनि हुन्छ। केवल बाबालाई याद गर्नु छ। यसमा मुश्किलको कुनै कुरा छैन। ती हठयोगीहरू यसरी टाइट भएर बस्छन्। गोडामाथि गोडा चढाएर बस्छन्। यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- आरामले बस। बाबा र ८४ को चक्रलाई याद गर। यो हो नै सहज याद। उठ्दा-बस्दा बुद्धिमा रहोस्। जसरी हेर- यो सानो बच्चा पिता सँगै बसेको छ। यसको बुद्धिमा माता-पिता नै याद छ। तिमी पनि बच्चा हौ नि। बाबाको याद गर्न त धेरै सहज छ। हामी बाबाका बच्चाहरू हौं। बाबाबाट नै वर्सा लिनु छ। शरीर निर्वाह अर्थ ठिकै छ गृहस्थ व्यवहारमा बस। केवल अरूको याद बुद्धिबाट निकालिदेऊ। कसैले हनुमानलाई, कसैले कसलाई, साधु आदिलाई याद गर्थ्यौं। त्यो याद छोडिदिनु छ। याद त गर्छन् नि। पूजाको लागि पुजारीलाई मन्दिरमा जानु पर्छ, तर यसमा त कहीं पनि जानु पर्ने आवश्यकता छैन। जो भेट्दा पनि भन, शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म एक बाबालाई याद गर। शिवबाबा त हुनुहुन्छ निराकार। अवश्य उहाँ साकारमा नै आएर भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। म पतित-पावन हूँ। यो त सही अक्षर हो नि। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। तिमीहरू सबै पतित छौ। यो पतित तमोप्रधान दुनियाँ हो त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- कुनै पनि देहधारीलाई याद नगर। यो त राम्रो कुरा हो नि। कुनै गुरु आदिको महिमा गर्नु छैन। बाबा केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर तब तिमी पाप काटिन्छन्। यो हो योगबल अथवा योग अग्नि। बेहदका बाबाले त सत्य भन्नुहुन्छ नि। गीताका भगवान निराकार नै हुनुहुन्छ। कृष्णको कुरा होइन। भगवान भन्नुहुन्छ- केवल मलाई याद गर, अरू कुनै उपाय छैन। पावन भएर गर्यौ भने उच्च पद पाउँछौ। नत्र कम पद मिल्छ। हामीले तपाईंलाई बाबाको सन्देश दिन्छौं। हामी सन्देशी हौं। यसरी सम्झाउन कुनै मेहनत छैन। माताहरू, अहिल्या, कुब्जाहरूले पनि उच्च पद पाउन सक्छन्। चाहे यहाँ रहनेहरू हुन्, चाहे घर गृहस्थमा रहनेहरू हुन्। यस्तो होइन यहाँ रहनेहरूले धेरै याद गर्न सक्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्रवृत्तिमा रहनेहरू पनि धेरै यादमा रहने सक्छन्। धेरै सेवा गर्न सक्छन्। यहाँ पनि बाबासँग रिफ्रेश भएर फेरि जान्छन् त्यसैले भित्र कति खुसी हुनु पर्छ। यस फोहोरी दुनियाँमा त बाँकी थोरै दिन छ। फेरि जान्छौ कृष्णपुरीमा। कृष्णको मन्दिरलाई पनि सुखधाम भन्छन्। बच्चाहरूलाई अपार खुसी हुनुपर्छ किनकि तिमी बेहदका बाबाको बनेका छौ। तिमीलाई नै स्वर्गको मालिक बनाएको थिएँ। तिमीले पनि भन्छौ- बाबा ५ हजार वर्ष पहिला पनि हामी हजुरसँग मिलेका थियौं र फेरि मिल्छौं। बाबालाई याद गरेर मायामाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। अब यस दुःखधाममा त रहनु छैन। तिमीले पढ्छौ नै सुखधामको लागि। सबैले हिसाब-किताब चुक्ता गरेर फर्केर जानु छ। म आएको नै हुँ नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न। बाँकी सबै आत्माहरू जान्छन् मुक्तिधाम। बाबा भन्नुहुन्छ- म कालहरूको काल हूँ। सबैलाई शरीरबाट छुटाएर आत्माहरूलाई लिएर जान्छु। सबैले भन्छन् पनि, हामी छिट्टै जाऔं। यहाँ त रहनु छैन। यो त पुरानो दुनियाँ, पुरानो शरीर हो। बाबा भन्नुहुन्छ- म सबैलाई लिएर जान्छु। कसैलाई पनि छोड्ने छैन। तिमीहरू सबैले बोलाएको नै हौ- हे पतित-पावन आउनुहोस् भनेर। याद त गरिरहन्छन् तर अर्थ केही पनि बुझ्दैनन्। पतित-पावनको कति धुन लगाउँछन्। फेरि भन्छन्- रघुपति राघव राजा राम। शिवबाबा त राजा बन्नुहुन्न, राजाई गर्नुहुन्न। उहाँलाई राजा-राम भन्नु गलत हुन्छ। माला जप्दा राम-राम भन्छन्। त्यसमा भगवानको याद आउँछ। भगवान त हुनुहुन्छ नै शिव। मनुष्यका नाम धेरै राखेका छन्। कृष्णलाई पनि श्याम सुन्दर, वैकुण्ठनाथ, मख्खनचोर आदि धेरै नाम राखेका छन्। तिमीले अहिले कृष्णलाई मख्खन चोर भन्छौ र? बिलकुलै भन्दैनौ। तिमीले अहिले सम्झन्छौ- भगवान त एक निराकार हुनुहुन्छ, कुनै पनि

देहधारीलाई भगवान भन्न सकिंदैन। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई पनि भन्न सकिंदैन भने फेरि मनुष्यले आफूलाई भगवान कसरी भन्न सक्छन्? वैजयन्ति माला केवल १०८ को नै गायन छ। शिवबाबाले स्वर्ग स्थापना गर्नुभयो। त्यसको यी मालिक हुन्। अवश्य पहिला उनीहरूले यस्तो पुरुषार्थ गरेको हुनुपर्छ। त्यसलाई भनिन्छ कलियुगको अन्त्य सत्ययुगको आदिको संगमयुग। यो हो कल्पको संगमयुग। मनुष्यहरूले फेरि युगे-युगे भने, अवतार नाम पनि भुलेर फेरि उहाँलाई पत्थरमा, कण-कणमा हुनुहुन्छ भनिदिए। यो पनि हो ड्रामा। जुन कुरा पास्ट हुन्छ त्यसलाई भनिन्छ ड्रामा। कोहीसँग झगडा आदि भयो, पास भयो, त्यसको चिन्तन गर्नु हुँदैन। ठीक छ कसैले अलिकति बढी बोल्थ्यो, तिमीले त्यसलाई बिसिंदेरु। कल्प पहिला पनि यस्तै भनेको थियो। याद रहनाले फेरि रिसाइरहन्छन्। त्यो कुरा फेरि कहिल्यै नभन। तिमी बच्चाहरूले सेवा त गर्नु छ नि। सेवामा कुनै विघ्न पर्नु हुँदैन। सेवामा कुनै कमजोरी देखाउनु हुँदैन। शिवबाबाको सेवा हो नि। यसमा कहिल्यै अलिकति पनि हुन्न, सकिंदैन भन्नु हुँदैन। नत्र आफ्नो पद भ्रष्ट गर्छौं। बाबाको सहयोगी बनेका छौं त्यसैले पूरा मदत दिनुपर्छ। बाबाको सेवा गर्ने काममा अलिकति पनि धोका दिनु हुँदैन। सन्देश सबैलाई पुर्याउनु नै पर्छ। बाबा भनिरहनु हुन्छ—संग्रहालयको नाम यस्तो राख, जसलाई मनुष्यले देखे बिना भित्र आउनु र आएर बुझ्नु किनकि यो नयाँ चीज हो नि। मनुष्य नयाँ चीज देखेर भित्र पस्छन्। आजकल विदेशबाट आउँछन्, प्राचीन योग सिक्न। अब प्राचीन अर्थात् पुरानो भन्दा पुरानो, त्यो त भगवानले नै सिकाउनु भएको हो, जुन ५ हजार वर्ष भयो। सत्ययुग त्रेतामा योग हुँदैन। जसले सिकाउनु भयो उहाँ त जान्नु भयो, अब फेरि ५ हजार वर्षपछि आएर नै राजयोग सिकाउनु हुन्छ। प्राचीन अर्थात् ५ हजार वर्ष पहिला भगवानले सिकाउनु भएको थियो। उहाँ भगवान नै फेरि संगममा आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ, जसबाट पावन बन्न सक्छौं। यस समय त तत्त्व पनि तमोप्रधान छन्। पानीले पनि कति नोक्सान गर्छ। उपद्रव भइरहन्छ, पुरानो दुनियाँमा। सत्ययुगमा उपद्रवको कुरा नै हुँदैन। त्यहाँ त प्रकृति दासी बन्छ। यहाँ प्रकृति दुस्मन बनेर दुःख दिन्छ। यी लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा दुःखको कुरै थिएन। सत्ययुग थियो। अहिले त्यो स्थापना भइरहेको छ। बाबाले प्राचीन राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। फेरि ५ हजार वर्षपछि सिकाउनु हुन्छ। जसको पार्ट छ उसैले खेल्छ। बेहदका बाबाले पनि पार्ट खेलिरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ—म यिनमा प्रवेश गरेर, स्थापना गरेर जान्छु। हाहाकारपछि फेरि जयजयकार हुन्छ। पुरानो दुनियाँ खतम हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुँदा पुरानो दुनियाँ थिएन। ५ हजार वर्षको कुरा हो। लाखौं वर्षको कुरा हुन सक्दैन। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ—अरु सबै कुरालाई छोडेर यस सेवामा लाग, आफ्नो कल्याण गर्न। रुस्ट भएर सेवामा धोका दिनु हुँदैन। यो हो ईश्वरीय सेवा। मायाका तुफान धेरै आउँछन्। तर बाबाको ईश्वरीय सेवामा धोका दिनु हुँदैन। बाबाले सेवाको लागि डाइरेक्शन त दिइरहनुहुन्छ। मित्र-सम्बन्धी जो आए पनि सबैका सच्चा मित्र त तिमी हो। तिमी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू त सारा दुनियाँको मित्र हो किनकि तिमी बाबाका सहयोगी हो। मित्रहरूमा कुनै शत्रुता हुनु हुँदैन। कुनै कुरा निस्कियो भने पनि भन—शिवबाबालाई याद गरौं। बाबाको श्रीमत्तमा लाग्नु पर्छ। नत्र आफ्नै नोक्सान गर्छन्। तिमी ट्रेनमा आउँदा त्यहाँ त सबै फ्री हुन्छन्। सेवाको ठूलो चान्स मिल्छ। ब्याज त धेरै राम्रो चीज हो। हरेकले लगाइरहनु पर्छ। कसैले सोध्छन्—तपाईं को हुनुहुन्छ? उनलाई भन—हामी हौं दमकल। जसरी त्यो दमकल हुन्छ, आगो निभाउनको लागि। त्यस्तै यस समय सारा सृष्टिमा सबै काम अग्निमा जलेका छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ—काम महाशत्रु माथि विजय प्राप्त गर। बाबालाई याद गर, पवित्र बन, दैवी गुण धारण गरौं भने बेडा पार हुन्छ। यो ब्याज पनि श्रीमत्तबाट नै बनेको हो। धेरै कम बच्चाहरू छन् जसले ब्याजको माध्यमबाट सेवा गर्छन्। बाबा मुरलीमा कति सम्झाइरहनु हुन्छ। हरेक ब्राह्मणसँग यो ब्याज हुनुपर्छ, जो भेटिदा पनि उनलाई यस बारेमा सम्झाउनु पर्छ। उहाँ हुनुहुन्छ बाबा, उहाँलाई याद गर्नुपर्छ। हामीले साकारको महिमा गर्दैनौं। सर्वका सद्गतिदाता एकै निराकार बाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नुपर्छ। यादको बलबाट नै हाम्रो पाप काटिन्छ। फेरि अन्त मति सो गति हुन्छ। दुःखधामबाट छुट्छौं। फेरि हामी विष्णुपुरीमा आउँछौं। कति ठूलो खुसीको खबर हो। साहित्य पनि दिन सक्छौं। भन, तपाईं गरिब हुनुहुन्छ भने निःशुल्क दिन सक्छौं। धनवानले त पैसा दिनै पर्छ किनकि यो त धेरै छपाउनु पर्ने हुन्छ। यो चीज यस्तो हो जसबाट हामी फकीरबाट विश्वको मालिक बन्छौं। शिक्षा त मिलिरहन्छ। कुनै पनि धर्मको होस्, भन—वास्तवमा तपाईं आत्मा हुनुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नुहोस्। अब विनाश सामुन्ने खडा छ, यो दुनियाँ परिवर्तन हुँदैछ। शिवबाबालाई याद गरौं भने विष्णुपुरीमा आउँछौं। भन—यो तपाईंलाई करोडौं पदमौंको चीज दिदैछौं। बाबाले कति सम्झाउनु भएको छ—ब्याजद्वारा सेवा गर्नु छ तर ब्याज लगाउँदैनन्। लाज मान्छन्। ब्राह्मणीहरू जो पार्टी लिएर आउँछन् अथवा कहीं अफिस आदिमा एकलै जान्छन् भने यो ब्याज अवश्य लगाइरहनु पर्छ। जसलाई तिमीले यस बारेमा सम्झाउँछौं उनीहरू धेरै खुसी हुन्छन्। भन—हामी एक बाबालाई नै मान्छौं, उहाँले नै सबैलाई सुख-शान्ति दिनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नुहोस्। पतित आत्मा त जान

सकदैन। अब यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। यस प्रकार बाटोमा आउँदा सेवा गर्दै आउनु पर्छ। तिम्रो नाम प्रसिद्ध हुन्छ। बाबा सम्झनुहुन्छ- सायद लाज लाग्छ त्यसैले ब्याज लगाएर सेवा गर्दैनन्। एक त ब्याज, सिँढीको चित्र अथवा त्रिमूर्ति, गोला र वृक्षको चित्र साथमा होस्, आपसमा बसेर एक अर्कालाई सम्झाऊ, सबै जम्मा हुन्छन्। सोध्छन् यो के हो? भन- शिवबाबाले यिनीद्वारा यो नयाँ दुनियाँ स्थापना गरिरहनु भएको छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, पवित्र बन। अपवित्र त फर्केर जान सकदैन। यस्ता मीठा-मीठा कुरा सुनाउनु पर्छ, खुसीले सबैले सुन्छन्। तर कसैको बुद्धिमा बस्दैन। सेन्टरमा क्लासमा जान्छौ भने पनि ब्याज लगाइराख। सेनाहरूको यहाँ बिल्ला लागिरहेको हुन्छ। उनीहरूलाई कहिल्यै लाज लाग्छ र? तिमी पनि रूहानी सेना हो नि। बाबा डाइरेक्सन दिनुहुन्छ फेरि पनि अमलमा किन ल्याउँदैनौ? ब्याज लागिरह्यो भने शिवबाबाको याद पनि रहन्छ, हामी शिवाबाका सन्तान हौं भन्ने पनि याद रहन्छ। दिन-प्रतिदिन सेन्टर पनि खुल्दै जान्छन्। कोही न कोही निस्केर आउँछ। भन्छन्- फलानो सहरमा तपाईंको शाखा छैन। भन, कसैले प्रबन्ध गरेर घर आदिको, निमन्त्रण दिनु भयो भने हामी आएर सेवा गर्न सक्छौं। हिम्मत बच्चाहरूको मदत बाबाको। बाबाले त बच्चाहरूलाई नै भन्नुहुन्छ- सेन्टर खोल, सेवा गर। यी सबै शिवबाबाका पसल हुन् नि। बच्चाहरूद्वारा चलाइरहनु भएको छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) कहिल्यै आपसमा रुस्ट भएर सेवामा धोका दिनु हुँदैन। विघ्न रूप बन्नु हुँदैन। आफ्नो कमजोरी देखाउनु हुँदैन। बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बन्नु छ।

२) कुनै समय कसैसँग झगडा आदि भयो, बित्यो, त्यसको चिन्तन गर्नु हुँदैन। कसैले अलिकति बढी बोल्थ्यो, तिम्रो त्यसलाई भुलिदेऊ। कल्प पहिला पनि यस्तै बोलेको थियो। त्यस कुरालाई फेरि कहिल्यै पनि नबोल।

वरदान:- बितेको कुरालाई दयावान् बनेर समाहित गर्ने शुभचिन्तक भव
यदि कसैका बितेका कमजोरीका कुरा कसैले सुनायो भने शुभ भावनाद्वारा छेउ लगाऊ। व्यर्थ चिन्तन वा कमजोरीको कुरा आपसमा पनि चल्नु हुँदैन। बितेको कुरालाई दयावान् बनेर समाहित गर। समाहित गरेर शुभ भावनाले उस आत्माप्रति मनसा सेवा गरिराख। हुन सक्छ, कसैले संस्कारको वशमा कुनै उल्टो बोल्छ, गर्छ वा सुन्छ भने उसलाई परिवर्तन गर। एकदेखि दुईसम्म, दुईदेखि तीनसम्म यस्तो व्यर्थ कुराको माला नहोस्। यस्तो अटेन्सन राख्नु अर्थात् शुभचिन्तक बन्नु हो।

स्लोगन:- सन्तुष्टमणि बन्यौ भने प्रभुप्रिय, लोकप्रिय र स्वयंप्रिय बन्छौ।